

Prisikėlimo viltis - TIKĖJIMAS ATEITIMI

Pranas Garšva

Vėl ateina Velykos, ta didžioji krikščionybės šventė, kuri iš naujo sužadina viltis, tikėjimą ateitimi ir pasitikėjimą Aukščiausiojo planais. Velykos ateina su pavasariu, kada gamta iš naujo atgimsta gyvenimui natūralia savo gyvybe. Pavasaris įkvepia ir žmogui daugiau vilčių išsilaikyti savo būsenoje, išlaikyti savo gyvybę žemėje su gamtos prisikėlimu. Bet to neužtenka krikščioniui, kuris žiūri į gyvenimą, kaip pakopą į naują gyvenimą, kuris nesibaigia su rudeni ir neprisikelia su pavasariu. Tai tikėjimas tuo amžinu Dievo planu, kuriame numatyti žmogaus keliai per laikinumą į amžinybę.

Jėzus Kristus atėjimas į žemę yra Dievo plano dalis. Jo prisikėlimas iš mirties, nugalėjimas dieviška galybe natūralaus gamtos įstatymo yra taip pat Dievo plano dalis. Jis leido įstatymus, jis dalyvauja jų vyksme, jis gali juos ir pakeisti, kad jie neveiktų išimčių. O Dievo Sūnaus atsiuntimas į žemę yra išimtis žmogui, bet nuo amžių numatyta Dievo plano dalis. Tai paslaptis žmogui, bet ne paslaptis Dievui, kurio veikimas yra nuo amžių. Žmogų jis iškelia aukščiau žmogiškumo, jį išima iš jo priklausomumo gamtai, žemei, šiam laikinam pasauliui. Kristus prisikėlimas iš mirusiųjų ir gyvenimas su žmonėmis, ko jis pasitraukė į savo amžinąją buveinę, yra vilties suteikimas kiekvienam. Kas tiki prisikėlusiu Jėzumi, to ateitis nesibaigia su jo paties pasitraukimu iš gyvenimo.

Ta viltimi gyventi yra įprasminimas savo žemiškojo, laikinojo gyvenimo. Tas gyvenimas be vilties būtų tik gamtos pasikeitimo žymė – pavasaris, atnešęs gamtinę gyvybę. Žmogus laukia ne pavasario, kuris jį pakeistų, kaip žolę ar žaliuojantį medį, bet tos jaunystės, kuri niekada nesibaigia, kuri reiškiasi amžinai, kaip trokšta visa žmogiškoji prigimtis. Tai gyvenimas ne tik savo darbais žmonių tarpe, bet gyvenimas amžinybėje su Kūrėju.

Kristaus prisikėlimas priimamas tikėjimu, bet kartu ir pasitikėjimu, kad, ką jis pažadėjo, tas ir bus žmogui, norinčiam juo sekti ir jo mokslu gyventi, nes "Jėzus Kristus vakar ir šiandien tas pat ir per amžius" (Žd. 18,8), kaip sako apaštalas Paulius. Todėl šioje šventėje reikia pirmiausia žadinti tikėjimą Dievo planais, tikėjimą jo Sūnumi, gyvenusiu

žmonių tarpe, mokiusiu, kentejusu ir mirusiu, bet dieviška galybe prisikėlusiu iš mirusiųjų. "Tikėjimas, kaip sako šv. Paulius, yra pasitikėjimas tuo, kuo viliamės, tvirtas įsitikinimas apie tai, kas neregima" (Žd. 11,1).

Kristus prisikėlė iš mirusių. Tai paliudijo apaštalai ir daugybė mokinių savo gyvybėmis. Gali žmogus klysti, gali nusidėti, nesiliaikydamas Dievo įsakymų, bet negali išsižadėti savęs ir savo tikėjimo į Kristaus prisikėlimą, jeigu nori įprasminėti savo gyvenimą žemėje. Be tikėjimo būtų tamsus žmogaus gyvenimas, nes nebūtų vilties atsakyti į visus žmogaus prigimties troškimus, negalėtų atsakyti į klausimą, todėl žmogus gyvena žemėje.

Žmogus dažnai negalvoja apie savo tolimesnę ateitį, ko jis gyvena laimingai – jo gyvenimas jam duoda džiaugs-

Kristaus Prisikėlimo švenčių proga geriausių sveikinimų visiems tautiečiams ir prasmingų linkėjimų ypač šiais Lietuvos Krikšto Jubiliejiniais Metais patiems asmeniškai dvasiniai prisikelti ir tuo pačiu pakelti visą mūsų kolonijos dvasią bei nuolat savyje ir aplinkoj kurstyti ir tautinio mūsų Tėvynės Lietuvos prisikėlimo viltį

Mūsų Lietuva

mą. Bet kiekvienam žmogui ateina pabaiga, kai reikia skirtis nuo visko, ką jis turi, nuo savo artimųjų, kurių negalėtų tikėtis daugiau sutikti. Tikėjimas pratęsia žmogaus gyvenimą, jau čia žemėje gyvenant, juo labiau duoda vilties ateičiai išpiudyti tuos neužslopinamus troškimus gyventi amžinai.

Kristaus prisikėlimas ir yra tas žmogaus pavasaris, kuris atneša kiekvienam naujos gyvybės viltį. Be vilties gyvenimas jau žemėje yra pasmerkimas, nes jis kiekvieną dieną tegali matyti tik savo gyvenimo pabaigą ir išnykimą, tartum žolę ar paprastą gyvį. O žmogus, turįs protą ir valią, nėra lygus žolei ar neprotingam gyviui – jis nori gyventi amžinai. Tai pažada Kristus savo prisikėlimu, tai pažada savo mokslu ir gyvenimo keičių nurodymu. Ta viltis ir daro gyvenimą prasmingą ir amžinybės vertą.

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cz. 300,00
 Prenumerata paprastu paštu užsienį: 35 Dol.
 Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol.
 GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz. 600,00
 Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncios) mokami už skilties (Coluna) centimetru Cz. 20,00
 Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako.
 Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.
 Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.
 Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124
 São Paulo - Brasil
 Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS
 Administrador: PETRAS RUKŠYS
 Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cz. 5,00
 J.P. Amerika oro paštu: 45 Dol.
 I tolimus kraštus: 75 Dol.
 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cz. 500,00
 mokami už skilties (Coluna) centimetru Cz. 20,00
 Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

DIDYSIS PRISIKĖLIMAS

Didžiosios Savaitės paskutinės dienos, tai Kristaus kančios metas. Graudžios giesmės bei bažnytinė liturgija kiekvieną tikintį verčia pagalvoti apie žmonijos Gerardą, Kuris vien tik meilės vedamas atėjo į šį pasaulį. Visą Jo gyvenimą stebuklas lydėjo stebuklą.

Kaip kiekvienos Velykos, taip ir šios visiems tikintiesiems yra paguodos šaltinis nusiminimuose ir vilties sunkiose gyvenimo valandose. Juk taip aišku, kad be Didžiojo Penktadienio nebūtų buvę Velykų stebuklingo prisikėlimo.

Jau beveik dvidešimtis šimtmečių baigia praeiti, kai Velykų varpai vėl skelbia viso pasaulio krikščionijai Didįjį Prisikėlimą. Dieviškai žmogiškoji Kristaus kančių ir mirties drama apvainikuojama prisikėlimo triumfo pergale. Amžinoji Gyvybė keliasi iš numirusiųjų, įveikdama neregėtas žmonių piktybes ir pačią mirtį.

Ypač mums lietuviams tikintiesiems yra tai šventė, kuri primena, kad visuomet po kančių ateina džiaugsmo valanda, kaip po sunkios žiemos prašvinta gražus pavasaris ir po audros vėl kyla saulėta diena. Kad ir jaučiamės šiandien, kaip Kristaus mokiniai Didįjį Penktadienį, kada Mokytojas buvo kalamas prie kryžiaus, bet turėkime nuolatos mintyje tai, kad po Didžiojo Penktadienio ateina Velykų rytas, taip ir mūsų mielai Tėvynei ateis saulėtas Prisikėlimo Sekmadienis.

Tegu šios Velykos sužadina kiekvieno mūsų širdyje didesnę artimo meilę, skatina ištiesti pagalbos ranką kiekvienam tautiečiui nelaimės ištiktam ir tegu padeda mums visiems surikiuoti visas gretas darniam ir bendram lietuviškam Tėvynės darbui.

Aleliuja...

Vyturys

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

CIRURGIÕES DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

Bet žmogus nėra lauke išaugęs vienas medis. Jis yra žmonijos dalis. Kristus neatėjo iš dangaus pasirodyti tik vienam. Jis turėjo jau paruoštą dievą, kurioje galėjo pradėti savo darbus. Jis aplink save surinko apaštalus, mokinius ir minias, kurios jį sekė. Jis kentėjo ne už vieną kurį nusidėjėlių, ne už vieną žmogų, bet už tautas ir visus žmones, kurie buvo nuo pasaulio pradžių ir bus ligi pasaulio pabaigos. Jis ir savo prisikėlimu neišgelbėjo tik apaštalus ar savo mokinius, bet visus žmones. Jis apaštalus pasiuntė jau po savo prisikėlimo eiti ir mokyti visas tautas.

Mes taip pat nesame vieni, nesame išimtis, bet esame dalis savo tautos, kurią Kristaus mokiniai turėjo mokyti Evangelijos, dalis žmonijos, kuriai Kristus davė įsakymus. Dievo planu susikūrė tautos tam tikrose žemėse, įsigijo savo charakteringas žymes, savą Kristaus garbinimo būdą, nors Kristus yra tas pats per visus amžius. Ir lietuvių tauta suprato, kas yra Kristus ir jo prisikėlimas. Tai supratę savo tikėjimu jie gyveno Kristaus Evangelijos dėsniais, sekė Kristų kenčiantį ir prisikėlusį. Tai įrodė ir dabar, kai lietuvių tauta yra persekiojama, kaip buvo persekiojamas Kristus, taip kenčia tikintieji, kaip kentėjo Kristus ir už Kristaus mokslą jo apaštalai ir mokiniai.

Šis Kristaus prisikėlimas yra vilties pagrindas, kad Dievo planuose yra kiekvienas žmogus, kiekviena tauta ir visa žmonija. Kristus, atėjęs į žemę gelbėti žmonijai, neatėmė iš žmogaus proto ir valios galių, kuriomis jis turi pats tiesinti savo kelią žemėje ir kreipti jį į amžinybę su Kristum. Kristumi tikintis žmogus negali prarasti vilties. Kristumi tikinti tauta taip pat negali prarasti tikėjimo susikurti savo ateitį pagal Dievo planą. Dievo planas buvo, kad Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, kančia išgelbėtų žmoniją, Dievo planas yra tai pat, kad žmonija ir kančioje neprarastų vilties.

VOKIETIJOS DĖMESYS SUIMTAM LIETUVIUI

Vokiečių katalikų agentūra KNA, Wuerzburgo dienraštis Deutsche Tagespost ir Munchene leidžiamas USSR News Brief (1986.XI.15) pakartotojo LKB Kronikos 1986 m. rugpjūčio (71) numeryje išspausdintą žinią apie inžinieriaus Algirdo Patacko suėmimą Kaune liepos 29 d. Jo žmona gavo pranešimą, kad Patackas kaltinamas pagal BK 199 straipsnį "Sovietų Sąjungą juodinančių prasimanymų skleidimu". KGB darbuotojas Urbonas bandė įrodyti Patackui, jog jis esąs knygos Atskirtoji Lietuva autorius. Gegužės 22 d. buvo padarytos kratos pas inžinierių ir jo tėvą, buvusį Žemės Ūkio Akademijos Kaune docentą. (ELTA)

GORBAČIOVO REFORMOS

M. GORBAČIOVO PRADĖTOS REFORMOS PALIETĖ VISAS sovietinio bloko šalis, neturinčias jokios kitos jungties, išskyrus Maskvos užkrautą komunistinę. M. Gorbačiovo pastangas šiltai sutiko Lenkija ir Vengrija, šalčiau – Čekoslovakija ir Bulgarija, šaltai – Rumunija ir R. Vokietija. Humoristiškai M. Gorbačiovas pradėdamas lyginti su A. Dubčeku, o jo reformos su Prahos pavasariu 1968 m., kurį nutraukė Varšuvos sąjungos kariuomenės dalinių įsiveržimas Čekoslovakijon. Humoristai dabar šaiposi, kad Varšuvos sąjungos daliniams ko gero teks gelbėti pačią Sovietų Sąjungą nuo Maskvos pavasario. Čekoslovakijoje M. Gorbačiovo reformos buvo sutiktos beveik visiškai tylai iki š. m. sausio pabaigos. Vietinė kompartija netgi cenzūrodavo iš Maskvos gaunamas M. Gorbačiovo kalbas, neįsileisdavo kai kurių "Pravdos" laidų. Reformų kryptimi pajudėta tik prieš porą savaitių, kai paaiškėjo balandžio pradžioje planuojamas M. Gorbačiovo apsilankymas Prahoje. Tada prezidentas ir kompartijos vadas G. Husakas pareiškė visą pritarimą M. Gorbačiovo pastangoms suteikti daugiau atvirumo, demokratijos laisvės ekonomijos reikaluose. Iš pareigų buvo atleistas Čekijos premjeras J. Korčakas, įgametis centrinio kompartijos komiteto preliedumo narys. Jį pakeitė ligšiolinis Čekijos vicepremjeras L. Adamecas, seniai reikalaujantis ekonominių reformų. Naujais kompartijos sekretoriais buvo paskelbti du kiti reformų šalininkai – prof-sąjungų vadovas K. Hofmanas ir Čekoslovakijos ambasadorius Maskvoje M. Zavadilas.

GYVOS KRIKŠČIONIŠKOSIOS DVASIOS METAI

ANTANAS JASMANTAS

VELYKŲ RYTAS

Ak rytmečiai,
Ak rytmečiai tie tolimieji,
Kada plačiai
Kaip vandenys giesmė laukus užlieja
Ir bokšte prikelia ošimą ilgą ilgą;
Kai pirmutinė smilga
Nedrašiai stiebias pažiūrėti,
Kaip mūs laukų grumsteliai žiburėti—
Ne, ne! kaip paauksuotos tavo rankos žvilga.

Ir Tu eini,
Tu Užmirštasis, tris kartus eini,
O gluosnių pumpurai raini,
Plaukuoti tarsi kirmėlaitės
Ant tavo tako susiraite
Ir nusizeminę vis renkasi prie kojų,
Lyg prieš savaite
Mes palmių Tau su mirtomis nebūtum klojė.

O šiandien vėl Tu mus kvieti.
Pagruodžiu dunda žingsniai mūs kieti.
Jau tuoj, jau tuoj prinokusiom su diršėm
Ir mes nusvirsim —
Visi mes paskutinio vėjo pakąsti
Nusvirsim prieš Tave, auksinis Tu Kviety!

Ak rytmečiai,
Ak rytmečiai tie tolimieji,
Kada plačiai
Lyg vandenys giesmė laukus užlieja
Ir bokšte prikelia ošimą ilgą ilgą,
Tada ir mes lyg pirmutinė smilga
Nedrašiai stiebiams pasižiūrėti,
Kaip mūs laukų grumsteliai žiburėti —
Ne, ne! kaip paauksuotos tavo rankos žvilga.

MEDITACIJOS

GYVOS KRIKŠČIONIŠKOSIOS DVASIOS METAMS

(Katalikų Kalendorius Žinynas, Kaunas - Vilnius 1986)

XII — Mūsų kūnas, aišku, sunyksta:
sugrįžta į žemę, su kuria mus sieja
nenutrūkstami ir nenutraukiami prigimties ryšiai.

Žeme nesiremti, nuo žemės nutolti,
žeme nesimaitinti negalim nė vienas.
Negalim be žemės gyventi,
bet ji nepatenkina nė vieno.

Negalim be kūno gyventi,
ir juo patenkinti nesam nė vienas.
Ne šitokio kūno norėtum:
sunkaus, nerangaus, nesuvaldomo,
lengvai sužeidžiamo, skaudančio, senstančio,
drebančio, šaltu prakaitu apsipilančio
bėdos ar mirties akivaizdoj — — —

O vis dėlto jis — mūsų brolis,
mūsų indas, mūsų naktų mėnulis,
mūsų garbės pakyla,
mūsų gerumo rankos,
mūsų meilės šiltas švelnumas
ir mūsų esmės neatskiriama dalis — — —

Ir juo — šiek tiek kitonišku — grožėtis ir didžiuotis
būtų be galo gera. Jis to vertas būna,
jis to vertas galėtų būti. Kai išskaistės.

TIKIU: K Ū N O IŠ NUMIRUSIŲ PRISIKĖLIMĄ
IR AMŽINĄJĮ GYVENIMĄ.

— Ar tikėjimas atsako į visus klausimus?
Ar išsprendžia visas problemas?

— Ne be mūsų darbo.

Nes tikėjimas yra tikrai teisingas bendras žvilgsnis
į pasaulį, žmogų ir Dievą.

Kad DIEVAS YRA ESANTIS, užsukęs pasaulio laikrodį,
Pirmasis, Kūrėjas, Palaikytojas ir Tikslas.

Kad PASAULIS IŠ DIEVO RANKŲ IŠĖJO, ne — prakeiktas,
ne blogas, bet ir — ne Dievas.

Nestovi jis nė minutės vietoj, ir reikės
labai daug išminties ir dar daugiau pastangų jį atbaigti,
nes

*Dievo pasaulis dar nesukurtas,
Dievo šventovė dar nepastatyta,
tik išdalytas pilkas akmuo,
tik galia duota rankoms.*

Jurgis Baltrušaitis

Kad ŽMOGUS — pasaulio maža dalelytė
ir Dievo duota galia — aprėpianti, suvokianti
ir kurianti ar griauianti pasaulį.
kad žmogui be Dievo — labai sunku.
o su Dievu — ne lengviau.

Be Dievo — nedaug išminties ir kantrybės,
o su Dievu — būtina tęsti Dievo kūrybą — — —

— Žmogus klausia, ir žmogui reikės atsakinėti,
žmogui neaišku, ir žmogui reikės išsiaiškinti,
tikėjimas tik ves, paragins ir patikrins.
ar atsakymai iš tikrųjų sąžiningai surasti.

Tik T I E K. Ir — T I E K: labai daug

— Ar tikėjimas žmogų padaro geru žmogumi?

— Deja, ne automatiškai.

ANTANAS DUTKUS

PO ŠEŠIASDEŠIMT METŲ

Lietuvių Emigracijos Brazilijon
— Šešiasdešimtmečiui Paminėti —

60 METŲ BRAZILIJŲ

Prasčia Nr. 29 (1968) 1986 m.
Tąsa iš Nr. 14 (1999)

Gen. V. Nagevičiaus vizitas
ir jo dovana

Palikęs savo Tėvynę ir įkėlęs koją Brazilijon, lietuvis pajuto didelį aplinkos gamtinių sąlygų ir socialinės buities skirtumą. Daug sunkių patyrimų ir didelį vargą mūsų ateiviui teko pakelti. Kalbėti gali tik tie ir savo patyrimais liudyti, kam teko pirmuosius emigracijos žingsnius išgyventi. Išmirdžiojęs kavos fazendų plotus, išbraidęs didžiausias cukraus gamybos plantacijas, iškentėjęs nepalankias klimatinės sąlygas ir asmenybės sumenkinimą, o vis dėlto. — pats vienas, — savo ryžtu ir atkaklumu, — nugalėjo sutiktas kelyje pertvaras ir nepalinkęs išėjo į platesnį vieškelį kūrybinį gyvenimą statyti. Neprašė ir nemaldavo pagalbos iš svetimųjų rankų, nes žinojo, kad jos toli esančios. Sielojosi tik dėl to, kad jautė vienišumą. Neturėjo, kitų tautų emigrantų pavyzdžiu, net savo krašto atstovo, kuris, išmėtytuose emigracijos plotuose mažu žiburėliu galėjo būti.

Lietuvos vidaus reikalų ministerijos emigracijos referentas K. Kasakaitis, apėjęs Braziliją 1930 m. ir susipažinęs su čionykščiu lietuvių gyvenimu ir jų ateitimi, įspėjo Lietuvos vyriausybę grįžęs Kaunan šitaip: "Lietuvos vyriausybės o taip pat ir visuomenės yra tautinė pareiga paremti kultūrinius ir socialinius lietuvių emigrantų reikalus Brazilijoje. Dėi savivarbos ir tautinio jausmo negalima atsiuosti pasyvumui ir nerangumui".

Atrodo, kad nuo Kasakaičio apsilankymo, pabudo ir vyriausybės tautinė garbė, tariant Brazilijos lietuvių atžvilgiu. Beveik prieš metus jau buvo pradėjęs veikti konsulas. O pradėjus slinkti tolyn nedarbo šmėklai, augo ir ekonominis lietuvių pajėgumas. Vienur apleisti, kitur dar nepajudinti kultūrinio bei visuomeninio darbo diegai pradėjo atsigausti.

Augo spauda, dauginosi kultūrinės ir visuomeninės organizacijos, plėtėsi ir tobulėjo dainos meno rateliai, dygo lietuviškų mokyklų, o taip gi ir bažnyčios pamatai ir augo jų sienos ketindamas priglauti trokštančius žinojimo ir dvasinio peno. Lietuviai norėjo ne tik lietuviškai mokintis, pažinti savo krašto istoriją ir neužmiršti lietuvių kalbos, bet taip pat norėjo ir melstis lietuviškai su savu kunigu, savoje

Gen. V. Nagevičius vizito metu, 1938 m. nuotraukoje generolas V. Nagevičius su apgyvendintais Brazilijoje Lietuvos valdininkais; iš kairės į dešinę — St. Remenčius, Z. Nalivaikienė, gen. V. Nagevičius, konsulas P. Gaučys, generolo žmona, kun. P. Ragažinskas, L. Majienė ir O. Pažerienė. Viršui stovi ta pačia tvarka — St. Vancevičius, J. Stankūnas, F. Girdauskas, kun. Arminas, L. Gai-galas, J. Čiuvinas, J. Tamašiūnas, S. Bakšys ir E. Pažera.

bažnyčioje. Tik po kelių metų, Lietuvos valdovus pasiekusios aliarmuojančios žinios, Lietuva ištiesė ranką, suteikdama mokykloms pašalpą. Tačiau São Paulo priemiesčio žemvaldžiai tuo atžvilgiu buvo dosnesni, — švietimo reikalams, mokykloms dovanojo žemės sklypus, kad ant jų lietuviai statytųsi namus mokykloms ir bažnyčia.

1938 m. lankėsi Brazilijoje, São Paulo mieste, anais laikais plačiai garsinamas generolas V. Nagevičius su žmona. Tautininkų valdymo laikais jis tvarkė Karo muziejų, buvo muziejaus viršininkas. Jis pagarsėjo Lietuvoje tuo, kad 1926 m. gruodžio mėn. perversmo momentu, kada generolai nuvertė žmonių rinktą valdžią, 3-čią valandą iš ryto, jis, gen. Nagevičius ir gen. J. Bulota atvyko pas respublikos

prezidentą K. Grinių ir pareikalavo, kad prezidento postas tuojau būtų perduotas A. Smetonai. Tuo pačiu laiku gen. Plechavičius pasiskelbė diktatorium ir išvairkė susirinkusius seimo atstovus.

Gen. V. Nagevičius grįždamas iš ekskursinės kelionės po Pietų Amerikos kraštus, sustojęs buvo Brazilijoje susipažinti su lietuviška kolonija, ne su ta, kurią matė Kasakaitis — suvargusią, gyvenančią miesto lūšnose bei sklepuose, arba tropikų saulės kaattroje traukiančią kaupučią, — bet konsulato globojančią ir prižiūrimą Lietuvos valdininkų koloniją čia ap-

gyvendintą. Susipažino su lietuviškais mokyklomis ir pamatė jas lankančius lietuviukus. Lankydamas "Vyskupo M. Valančiaus" lietuvių mokyklą rua Bandeirantes, kuri veikė prie "Lietuvių namų", pažadėjo mokyklai padovanoti gražų istorinį paveikslą vaizduojantį "Vytauto priesaiką" keršyti kryžiuočiams už brolio Vaidovo nužudymą ir už Kauno pilies sudeginimą, kad jis puoštų mokyklos sienas ir primintų vaikams, kaip priešai teriojo Lietuvą. Gen. V. Nagevičius pažadą ištesėjo, — paveikslą atsiuntė. Kadangi Bandeirantes namų sienos, kur veikė mokykla, buvo pradėjusios "judėti" įvairiomis kryptimis, tuometinis konsulas A. Polišaitis, saugumo sumetimais, paveikslą palaikė konsulato raštinėje. "Vyskupo Valančiaus" mokyklos sienoms

RESTORANAS

VITUS

VIKTORAS LUKAVIČIUS
Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espirito Santo, 118 - Tel. 441.6846
SÃO CAETANO DO SUL

CHOPPERIA

ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP - PIZZA - QUEIJOS - FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS - MUSICA AO VIVO

Rua SOLON 1062 - Bom Retiro - Tel. 223-2333

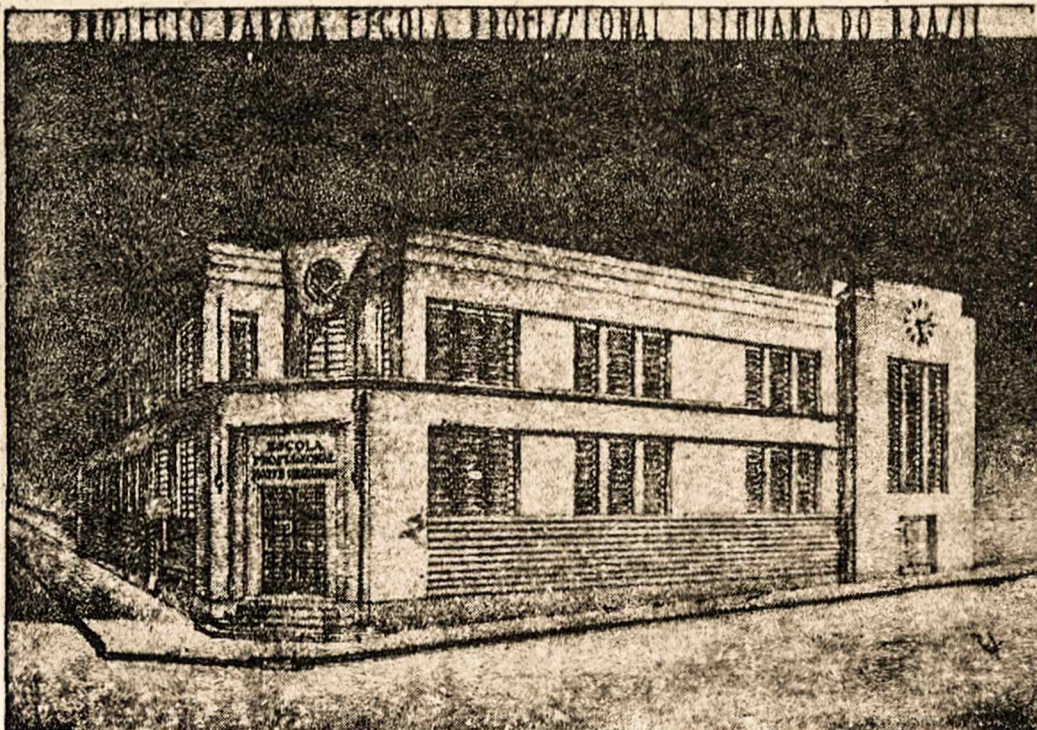
"Vytauto Priesaika"

Gen. Nagevičiaus dovana, Šiandieną jisai puošia Lietuvių Sąjungos seklyčią. Skaitykite apie jį aprašymą.

neteko juo pasipuosti, nes greitai ir pastatas "susiūbavo". Konsului mirus, jo žmona Eudokija Polišaitienė, paveikslą perdavė tikrajam savininkui – Lietuvių Sąjungai, kuris šiandieną puošia jos sienas. Dėl šio paveikslo buvo kilęs ginčas su Vašingtone sėdinčiu tada Lietuvos atstovu Kajecku.

Ruošdamiesi Lietuvos krikšto 600 metų jubiliejui, pravartu prisiminti nuolatinius kryžiuočių puldinėjimus ant Lietuvos, kad privertus Lietuvos žmones apsikrikštyti ir Lietuvą padaryti krikščionišką. Paveikslas "Vytauto priesaika" nuskaido mums Kauno pilies kryžiuočių puolimo epizodą.

Sekant istoriko prof. J. Jurginio aprašymu, "1362 m. kryžiuočiai aštuonis kartus puolė Lietuvą. Tų metų žiemą įsiveržusi abiejų ordenų kariuomenė apgulė Kauno pilį Nemuno ir Neris santakoje. Pilį gynė Kęstučio sūnus Vaidotas. Apgulimas truko keletą savaičių, pilyje užsidarę žmonės narsiai gynėsi, bet juos vargino badas ir prieš sukeltas gaisras. Gyvi išliko tik 36 kariai, kurie pasidavė ir nelaisvę, kai pilis buvo padegta ir dalis gynėjų žuvo ugnyje. Greičiausiai žuvo ir Vaidotas. Sunaikinę Kauno pilį, kryžiuočiai pasitraukė".

Amatų mokyklos makėtas. Tuojaus už Vila Zelinos bažnyčios, baigiant Av. Zelina, buvo Vila Lucia, kurios savininkas padovanojo Lietuvių Sąjungai 3 sklypus pasistatyti lietuvių amatų mokyklą, D.L.K.Gedimino vardu. Keratinis namo akmuo jau buvo įmūrytas su tam tikru aktu, bet namas nebuvo pastatytas ir žemės sklypas? ...

Istorikas, be abejo, nemini nei priesaikos, nei šio paveikslo. Čia tik menininko atvaizduotas istorijos įvykis.

Bus daugiau

Post Scriptum

Gerb. GRAŽVYDAI BAČELI, su dideliu dėmesiu ir pagarba perskaičiau Tavo rimtus, be ideologinės aistros pastebėjimus-komentarus dėl mano rašomus ir "Mūsų Lietuvoje" skelbiamus (dar ne užbaigtas) apybraižas 60 metų laikotarpy lietuvių kūrimesi Brazilijoje, kokius kultūrinius bei dvasinius paminklus paliks praeinančiomis lietuvių kartoms, kad jos galėtų su prasmingu ir pasitenkinimo dvasiniu džiaugsmu išreikšti: Ir lietuviai čia gyvena, atkeliavę svetimon šalin nepalūžo naują gyvenimą kurdami.

Gražvydai, labai retas mūsųose reiškinyse, kad nesutampančių ideologijų atsispyrė objektyvumas ir pagarba, o ne tas, kaip pas mus kartais pasitaiko – "Achtung. Zonderkomanda SD" eina. Taigi, su pagarbos verta daiktų analize ją priimame.

Faktai paliestuose straipsniuose nei vienu, nei kitu atveju nesako kad atvykę emigrantai prašytų materialinės paramos, nes jie žinojo, kad Lietuvą, keldamasi iš

karo griuvėsių, negalėjo pagelbėti, nors tuo tarpu, dvarininkams, išbėgusiems į Lenkiją, papildomai buvo gražinami dvarų centriukai. Viena dėl ko emigrantai labiausiai sielojosi ir reikė nepasitenkinimą, tai dėl atstovybės (konsulato) įsteigimo. Pagal anais laikais paskelbtas Lietuvoje žinias, Brazilijai duotas apie 100 tūkstančių litų, nors Lietuvos Žemės Bankas sakosi davęs 500.000 milreisių. O kas nuėjo kiti milreisiai?

Tai tiek, Gerb. Gražvydai.

Halina Mošinskienė

KOVAI SUGRĮŽO

(Prisiminimų saujelė)

Kas mena čia Brazilijoje Lietuvos pavasarį? O, taip, daug senelių, kurių vaikystėje tai buvo nuostabiūs metai, kai didžiosios upės laužė žiemos ledus, kai tirpo sniego pusnys pajuodę žiemos šalčio likučiais. Kai inkilėlin atskridęs varnėnas ištiesęs savo žvilgantį įvairiaspalvį gūžį čiauškė viliodamas sau pačią, valydamas seną gūžtą ir kovodamas su "inkilinių" žvirblių gausa.

Stebėjau dar pro langą "dubeltus" jų puošmeną. Ar menate tuos langų "dubeltus"? Mes visi Lietuvoje juos turėjome apsaugoti nuo šalčio; tai buvo antrieji langų rėmai su stiklais, kuriuos įstatydavome pritaikintus kiekvienam langui, prieš tai įdėję vatos sluoksnį, padėję anglių gabalėlius rasai sugerti.

Mano laikais žiemos būdavo šiurkščiai šaltos – 20°C, o kartais siekdavo ir – 25°C. Tada nebūdavo mokyklose pamokų, nes jau ankstyvas radio pranešdavo, o kai jo nebuvo, tai eidavo "estafete" per namų namus.

Bet anas, mano kovo mėnuo, buvo tylus ir pilkas. Ir štai matau mūsų vienintelio uosio viršūnėje nutupė kovas – juod varnis baltu snapu. – "Mama, kovai sugrįžo. – Pavasaris sugrįžo..." – šaukiu mamą, visi priplojome nosis prie langų stiklų. O jis tupi, plunksneles valo, tiesia snapą besidairydamas. O tėtis šypsosi ir sako: "Kovai sugrįžo, pavasaris arti..." "Neužilgo imsime "dubeltus" lauk. Atšilio oras..." Pavasaris. Pavasaris.

Pavasaris neša atgimimą gamtoje, o ganta – žmoguje. Kovams sugrįžus artomas pakinkęs bėrį eina į laukus naujos vargos versti, naujai bulvių, žirnių ir kt. sėją dirvą ruošti. "Dubeltus" pašalinę visi atdarą langus pavasario vėjui žiemos tvaiką išvaikyti. Pavasaris.

Ar menate gimtosios žemės pavasarį Brazilijoje? Kviečiu prisiminti.

• Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

BAZAR SVEIKAS

Abrimos uma lojinha de presentes, papelaria, artigos lituanos e religiosos. Venham conhecer-nos.

Muito gratas

Ivany – Ana Beatriz – Silvia – Emilia

RUA DAS ROSEIRAS, Nº 411
VILA BELA

MŪSŲ MIRUSIEJI

Balandžio 11, Verbu sekmadienio, išvakarėse, namie, atsisėdusi pailsėti, ramiai užmigo Viešpatyje ANASTAZIJA KAVOLIENĖ, kun. Vyto Kavolio motina, eidama 99 metus.

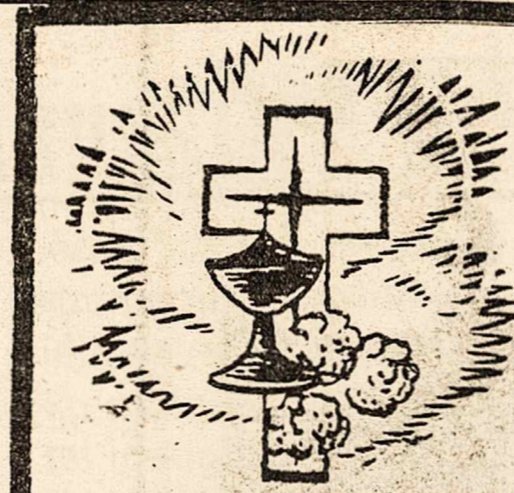
Gimusi Šileikiuose, 1898 m. gegužės 3 d., ištekėjo už Vinco Kavolio Petrograde, po I Didžiojo Karo. Atvyko į Braziliją 1930 m. Pradžioje gyveno Bom Retire. Buvo siuvėja. Ir dosniai padėjo a.a. kun. Benediktui Sugintui dėl V. Zelinos bažnyčios ("Iš čia pradėjo ir mano kunigystė", sako kun. Vytas). 1938 metais pasistatė savo namą V. Zelinoj ir gyvai įsijungė į Šv. Juozapo parapijos lietuvišką gyvenimą. Priklausė Maldos Apaštalavimo draugijai. Nepraleisdavo kiekvieną dieną šv. Mišių. Tik tris paskutinius mėnesius, jau negalėdama nueiti į bažnyčią, priimdavo komunią namie.

Liko duktė Valerija Kavolytė Vijeikienė ir sūnus kun. Vytas.

"Ji nemirė – tik užmerkė akis pasauliui prie manęs", sako kun. Vytas.

CECILIJA POŠKIENĖ - KERŠYTĖ mirė šių metų kovo 1 d. Suzano mieste. Buvo gimusi 1897 m. Varėnoje ir ten augusi. Brazilijon atvyko 1936 metais ir pradžioje gyveno savo namuose Vila Ipožukoj, o vėliau persikėlė į Suzano, kur gyveno su vyru Julijum Pošku mirusiu prieš tris ir puse metų. Velionė buvo palaidota tam pačiam Suzano mieste. Nuliūdę liko sūnus Vaitiekus ir duktė Kristina su šeimom, bei brolis Aleksandras Keršys iš V. Anastazio.

Lai būna jau lengva šios šalies žemelė.

30 - TOS DIENOS MIŠIOS

už a. a.

PRANA BRASLAUSKA

bus paaukotos šio mėnesio 26 d., sekmadienį, 16 valandą, Šv. Kazimiero Parapijoje.

Kviečiame draugus ir pažįstamus jose dalyvauti.

Braslauskų šeima

Atvelyky, balandžio 26

Jubiliejinės programos metu šv. Kazimiero parapijoje ypatingas prisiminimas

KUN. BENEDIKTO SUGINTO

sukankant 15-ka metų nuo jo mirties (1972.IV.20).

SOLIDARUMO ĮNAŠAS LIETUVIŠKAI VEIKLAI

Tautinio susipratimo ir lietuvių vienybės ženklas, kiekvienas lietuvis moka nuolatinį solidarumo įnašą.

Jei Jūs dar neatlikote šiais metais šios lietuviškos pareigos, pareiškite savo solidarumą lietuviškai veiklai, sumokėdami Cz.100,00 įnašą Brazilijos Lietuvių Bendruomenei.

Solidarumo įnašą šiais metais jau sumokėjo sekantys tautiečiai:

1986 metams

Ona Šimonienė
Feliksas Girdauskas
Irutė, Rosa ir Alfonsas Petraičiai
Sergio ir Onutė Liblik
Petras Bareišis
Viktoras Tatarūnas

Angelina D. Tatarūnas
Helena Vaitkevičius Uzeda (Cz.200,00)
Norbertas Stasiulionis
Juozas Vaikšnoras
Emilija Bendoraitienė

1987 metams

Vytautas Vosylius
Juozas Vaikšnoras
Norbertas Stasiulionis
Antanas Rudys
Kazys Lipas
Audra Vosylius
Emilija Bendoraitienė
Helena Vaitkevičius Uzeda (Cz.200,00)
Endrikas Guzikauskas
Jonas Jodelis
Marija Jodeiis
Mirna Gaigais
Irutė, Rosa ir Alfonsas Petraičiai
Sergio ir Onutė Liblik
Kazys Bacevičius
Vytautas Bacevičius
Dr. Antanas Šiaulys
Henrique L. Alves
Dr. Adilson Puddžiūnas
Dr. Nilza Guzikauskas
Vytautas Tumas
Algimantas Saldys
Jonas Silickas
Juozas A. Tatarūnas
Pedro V. Bareišis
Jonas Tatarūnas

Solidarumo įnašą galima įteikti mūsų išdininkui, Petriui Bareišiui, nariams Endrikui Guzikauskui ir Antanui Rudžiui ar Mūsų Lietuvos redakcijoj. Jei patogiau galima pasiųsti čekį Comunidade Lituano-Brasileira vardu, R. Juatindiba, 28 – CEP. 03124 S. Paulo.

Už atliktą tautinę pareigą, širdingai dėkojame.

BLB-nės Vaidyba

SVEIKINIMAI IŠ ČIKAGOS

T. Petras Daugintis, SJ, siųsdamas 45 dol. už 1987 m. ML prenumeratą, priduria: "Džiaugiuosi skaitydamas MŪSŲ LIETUVĄ. Mums čia įdomu žinoti, kas dedasi pas jus. Ištvėrė, ir toliau jį leisti.

Prie progos, prašau perduoti mano sveikinimus visiems mieliems pažįstamiems, ypač gražiųjų Velykų švenčių proga. Tegul Kristus Viešpats jums suteikia daug gausios paguodos, palaimos ir kitų malonių".

COMERCIAL SUEIKAS LTDA.

BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manaiás, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

GARBINGAS AMŽIAUS JUBILIEJUS

Šiomet prelatui Pijui Ragažinskui sueina 80 metų, kun. Dr. Antanui Miliui 80 metų, kun. Feleksui Jokubauskui 75 metai ir seselei Karolinai 80 metų.

Lietuvių Katalikų Šv. Juozapo Bendruomenė rengia šio trigubo Jubiliejaus minėjimą.

Šių metų Gegužės mėnesio 3 diena 11 val. V. Zelinės bažnyčioje iškilmingos koncelebruotos Šv. Mišios.

12 val. Jubiliejiniai Pietūs Jaunimo Namuose.

Šv. Juozapo Bendruomenė kviečia Visus pagerbti savo dvasios vadus ir minėti me dalyvauti.

KODĖL NEPASINAUDOJAM DAUGIAU VASARIO 16 GIMNAZIJA

Šiais mokslo metais mokosi Vasario 16 gimnazijoje, Vokietijoje, neto 100 lietuvių kilmės jaunuolių. Didžiausias kontingentas mokinių yra iš Vokietijos ir USA. Įdomu, betgi, pastebėti, kad yra 3 gimnazistai iš Argentinos, du iš Urugvajaus ir po vieną iš Venezuelos, Dominikonų Respublikos, Mali (Afrika) ir Brazilijos.

Klausimas kyla kodėl yra tik vienas mokinys (iš tikrųjų — mokinė) iš Brazilijos, kuri turi nominaliai vieną iš didžiųjų lietuvių kolonijų, kai yra daugiau mokinių net iš Urugvajaus ir Argentinos, sulyginant Braziliją tuo atžvilgiu net su Dominikonų Respublika ar Mali — Afrika, kuriose tur būt gyvena tik viena a kita lietuvių šeima.

Manau, kad gal kartais nepasinaudojam proga pasiūsti daugiau vaikų ar jaunuolių į Vasario 16 gimnaziją dėl per mažos informacijos ar propagandos. Todėl norėčiau padėti paskleisti truputį konkrečios informacijos apie tur būt šiaandien vienintelę lietuvišką gimnaziją veikiančią ne Lietuvoje.

Mano supratimu, tur būt, geriausias būdas pasinaudoti Vasario 16 gimnazija yra siūsti jaunimą jau čia baigus vietinias gimnazijas (segundo grau) arba jau įstojusį į universitetus. Toks jaunimas, nuvažiavęs į Vokietiją, gali ten susikcentruoti pilnai laike vienerių metų (nuo rugsėjo iki liepos mėnesio) lietuvių ir vokiečių kalbų išmokimui ir taip pat susipažinimui ir asimiliacijai lietuviškos ir europietiškos bendros kultūros. Kadangi gimnazija yra pačiam Europos centre, yra

AŲA

ANASTAZIJAI KAVOLIENEI

mirus,

liūdesio valandoje solidarizuojame su bendrabroliu

kunigu VYTU KAVOLIU

ir dalijamės garbingo prisikėlimo viltimi. —

Brazilijos Lietuvių Kunigų Vienybė

lengvos kelionės po kitus kraštus ir normaliai mokiniai taip pat stengiasi nuvažiuoti į Lietuvą. Mokiniai jau baigę čia gimnazijas važiuoja kaip laisvi klausytojai ir turi galimybę atsiduoti pilnai, ypačingai lietuvių kalbos studijoms.

Iš kitos pusės, Vasario 16 gimnazija yra išlaikoma Pasaulio Lietuvių Bendruomenės ir remiama Vokietijos valdžios. Dėl to yra reikalinga turėti neblogą mokinių skaičių, kad neprarasti tos paramos ir net pačios mokyklos.

Didelė problema, ypatingai mums iš Brazilijos, yra piniginė. Mūsų vargšeliais cruzadais viskas išeina ne pigiai. Bet planuojant važiavimą iš anksto, gal tos išlaidos ir nebūtų tokios didelės. Juk mokslas nekainuoja nieko. Amerikos Lietuvių Bendruomenė atrodo turi gerų norų remti mokinius ypač iš Pietų Amerikos. Ji dažnai gali sudaryti lėšas lėktuvo bilietui, o Lietuvių Fondas Amerikoje svarsto ir skiria stipendijas mokiniams per tą pačią Bendruomenę.

Šiaandien pragyvenimo išlaidos Vasario 16 gimnazijoje (kambarys, valgis, sveikatos draudimas ir mažos išlaidos) yra apie US\$ 300,- į mėnesį.

Mano supratimu, kad siuntimas jaunimo į Vasario 16 gimnaziją, ypatingai universitetinio ar beveik universitetinio lygio studentų, yra vienas iš būdų pritraukti ir motyvuoti tą jaunimą lietuviškam veikimui ir lietuviybės išlaikymui. Žinoma, negalima negalima laukti vaisių iš visų pasėtų sėklų, bet tai būtų beveik kaip ir atstiktinumo taisyklė — kuo daugiau jaunimo važiuos, tuo daugiau gausime bus tikėtis rezultatu.

Tad pagalvokim ir pasvarstykim. Važiavimas į Vasario 16 gimnaziją yra visokeriopai naudingas dalykas, ir tai ne tik tai lietuviškiems reikalams, bet kad ir jaunimo profesinei karjerai, nes kokia įmonė ar koks šefas nepažiūrės su įdomumu "curriculum vitae" įrašytą vienu metu stažą Vokietijoje, ar poros kalbų mokėjimą?

Vasario 16 gimnazija randasi apie 60 km nuo Frankfurt miesto ir visai arti žinomo universitetinio miesto Heidelberg (30 km.). Gimnazijos adresas yra:

Litauisches Gymnasium
D-6840 Lampertheim — Huttenfeld 4
Alemanha Ocidental

Turint susidomėjimą, su malonumu suteikčiau daugiau informacijų per telefoną 256-7867 — G. Bačelis.

Gražvydas Bačelis

GRAŽUS TRADICINIS PAVYZDYS

"Mūsų Lietuvos" Nr. 13 balandžio mėn. 2 d. buvo paskelbtas tradicinių pa-pročių laiškas užvardintas "TEGYVUOJA LIETUVIAI JUOZAI".

Tai buvo labai malonus sveikinimas visiems — mirusiems ir gyviems — JUOZAMS su 19 d. kovo, Šv. Juozapo dieną, kurio vardą visi JUOZAI nešioja garbingai.

Tarpe kitų, išvardintas ir gražus sveikinimas ir man asmeniškai kaip savanoriui-kūrėjui, dalyvavusiam kovose už Tėvynės Laisvę dar 1918-1919 metais.

Paprotys sveikinimų vardo dienoje buvo praktikuojamas mūsų Tėvynėje. Čia nepraktikuojama, nes daugelis naujų žagimių jau dažniausiai pavadinami nekrikščioniškais vardais.

Nuoširdžiai dėkoju p.p. HALINAI ir ALGIRDUI MOŠINSKAMS už tokį gražų tradicinį sveikinimą ir linkiu jiems linksmiausių Kristaus Prisikėlimo Velykinių švenčių.

P. S. Poniai Halinai Mošinskienei ypatingai linkiu išvermės rašyboje užpildant nuolat "Mūsų Lietuvoje" įvairius puslapius savo kultūringais straipsniais ir maloniai skambančia poezija, nes kitaip "Mūsų Lietuvoje" besitęsianti tendencinga, melaginga ir purvina novelė: "Po šešiasdešimt metų" jau nusibodo iki gyvo kraujo. Kaip žemaičiai sako: "Meluok, bet turėk saiką".

Dar kartą p.p. H. ir A. Mošinskams linksmų Šventų Velykų.

Kapit. Juozas Čiuvinškas

Auka prisidėk prie lietuviškos spaudos išlaikymo!

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

COMPRAS - VENDAS -

Direito TRABALISTA

FONE: 449-4379

ADMINISTRAÇÃO DE BENS

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj., 2

Vila Sacadura Cabral - S. André

MŪSŲ ŽINIOS

D. SAVAITĖS PAMALDOS ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

Balandžio 16: D. Ketvirtadienis:
Eucharistijos ir Kunigystės įsteigimas
– 18 val. lietuviškai
– 20 val. portugališkai

Balandžio 17: D. Penktadienis:
Kristaus Mirties atšventimas
– 15 val. lietuviškai
– 16 val. portugališkai

Balandžio 18: D. Šeštadienis:
Pasiruošimas Prisikėlimui atšvesti:
– 18 val. lietuviškai
– 20 val. portugališkai

Balandžio 19: V E L Y K O S:
Mišios: įprastai

D. SAVAITĖS PAMALDOS VILA ZELINOJE

D. Ketvirtadienis
– Pamaldos 19 val.

D. Penktadienis
– Kančios pamaldos 15 val.

D. Šeštadienis
– Pamaldos 19 val.

VELYKŲ SEKMADIENIO PRISIKĖLI-
MO APEIGOS SU PROCESIJA – 6
val. ryto.

Įprastų lietuviškų mišių 11 val. nebus.

NB. Velykinė Išpažintis ir Komunija –
krikščionio prisikėlimo ženklas ir laidas.
"Velykinę Išpažintį atlikime su rimtu
pasiryžimu taisyti gyvenimą" (Trečiasis
Lietuvos Vyskupų žodis).

ŠV. KAZIMIERAS MOKOJ

Balandžio 12 įvyko šv. Kazimiero
šventė jo būstinę supantiems ir mūsų
šventajam simpatizuojantiems vietiniams.

8-tos, 9-tos ir 10-tos dienos vakarais
vyko trumpas susitikimas su šv. Kazimie-
ru jo vardo koplyčioj. Sekant dėsniu,
kad tikras pamaldumas į šventuosius tu-
ri vesti į Kristų, tris vakarus žvelgėm į
šv. Kazimierą per Evangelijos prizmę.
Panaudojom praėjusio sekmadienio Evan-
geliją, kuri pristato Lozorius prisikėli-
mą iš numirusiųjų:

– "Jėzus mylėjo Mortą, jos seserį Ma-
riją ir jų brolių Lozorijų", taigi jie buvo
Jėzaus bičiuliai. – Kaip šv. Kazimieras
reiškėsi Jėzaus bičiuliu?

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAI ALDA ir JONAS KOROSIEJUS

Dosniems ML rėmėjams širdingiausia padėka
Administracija

P A D Ė K A

– vistik Jėzus neatėjo sergančio Lozo-
rius pagydyti – dar "užtruko dvi die-
nas", ir Lozorius numirė; kaip mirė jau-
nas ir šv. Kazimieras. Tai ar Viešpats
"apleido" tiek vieną, kiek antrą? O gal
Viešpaties kitokie planai, negu mūsų –
ir daug geresni? .

– Jėzus prikėlė Lozorijų keturias die-
nas išgulėjusį grabe... o prieš Velykas sė-
dosi už stalo – Jėzus ir jo iš numirusių
prikeltas Lozorius. Ir šv. Kazimieras, mi-
ręs jaunas, ir po 500 metų dar gyvas.
Kaip reiškiasi šis jo gyvastingumas?

Sekmadienį, balandžio 12, Mišias aišk-
tėj, ant pakopos, laikė vysk. Dom Lucia-
no, pašventindamas verbas ir dalyvauda-
mas procesijoje.

Sveikindamas lietuvius (nors jų buvo
tik mažuma), vyskupas kalbėjo apie šv.
Kazimierą – karalaitį, nepasidavusį pa-
saulio vilionėm, drąsiai kenčiantį ir mo-
kantį užjausti stokojančius ir vargšus. Pa-
brėžė ir lietuvių pavyzdinę tvirtą tikėjimą
bei persekiojimus už Kristų.

Visuomeninė dalis – kermošius prasi-
dėjo šeštadienį vakare, su 13 įvairių sek-
lyčių-barakų. Šeštadienį popiet, dar vi-
siems besiruošiant, atvyko TV SP televi-
zija apsižvalgyti – ir jau 7 val. vakaro per-
davė gan išsamią informaciją apie šventę.
Kalbėjo apie Lietuvą, dabar Sovietų Ru-
sijos pavergtą, ir lietuvius, išlaikančius sa-
vo papročius ir šventes; pristatė šv. Kazi-
mierą kaip pirmąjį moderniųjų amžių
šventąjį jaunuolį pasaulietį ir rodė jo pa-
veikslą bei jo biografiją; užėjo į koplyčią,
kišo nosį į verdančius puodus, šnekino
šeimininkes. Kun. Gavėnas pasinaudojo
progą parodyti čia numargintus kiaušini-
nius ir storą Antano Tamošaičio knygą
apie "Velykų margučius", angliškai išieis-
tą Kanadoje.

Kelias dienas prieš pačią šventę vietos
radijas savo programoj ne tik kalbėjo
apie ruošiamą kermošį, bet ir skatino
pamaldumą į šv. Kazimierą, jau laikomą
ypatingu jaunimo globėju.

Šventė praėjo sėkmingai, nors šeštadie-
nį vakare protarpiais užeinantis lietus
daug ką atšaldė.

Šventės rengėjų komisija galvoja išleis-
ti apžvalginę brošiūrėlę portugališkai,
kas būtų bendradarbiams padėka, prisi-
minimas ir priminimas šv. Kazimiero bei
Lietuvos.

Švento Kazimiero parapijoj turėjome
kermošį, pereitą savaitgalį.

Lietuvių baraką išlaikyti susirinko
dirbti naujas būrelis, iš Mocos apylinkės
ir iš V. Zelinės.

Viskas sekėsi gerai nors šeštadienį tu-
rėjome lietaus.

Atvyko svečių net iš Rio de Janeiro
ir Osasco.

Prie mikrofono visą laiką darbavosi
Alfonsas Kublickas.

Prie valgiu ir barakų prisidėjo:
Severa P., Eugenija, Maria Garkauskie-
nė, Eugenija ir Albertas Greičius, Helena
Kublickas, Alda ir Jonas Korosiejus, So-
fia ir Marcelo, Angelina ir Viktoras Tata-
rūnai, Henrikas Guzikauskas,

Visiems, kurie prisidėjo su darbu ar
produktais esame dėkingi.

Taip pat ir kleb. Juozui Šeškevičiui,
kad mums paskolino pečiuką ir dides-
nius puodus, mums labai reikalingus.

P. Masienė mums paraugino kopūstus,
V. Musteikis padarė virtinius, P. Mazur-
kevičienė ir Seliokienė atsiuntė kugelį,
P. Helena Baužienė ir Stasė Jurgutienė
pyragą ir lėlę.

Dėkojame visiems kurie atsilankė. Ir
lauksim visų iki kitos progos, pavyzdžiui,
per šventas Velykas ir procesiją ir šven-
tas Mišias.

Niekada nebus per daug padėkoti Die-
vui, kad mums davė progos ir sveikatos
dirbti dėl bažnyčios ir parodyti Jam mū-
su meilę.

Linkime visiems šventų Velykų.

Iki pasimatymo.

Lietuviško barako koordinatorės
Alda Korosiejus ir Anna Dirsytė Coralon

PARAMA SPAUDAI

Jonas Bratkauskis prisidėjo prie pa-
ramos lietuviškai spaudai Cz.500 au-
ka ML-vai.

ML-vos redakcija ir administracija
nuoširdžiai dėkoja.

DEMESIO!

Ruošiam. 3-čia ekskursija į LIETUVĄ
rugpiūčio (agosto) mėn. pradžioje.

Skambinti Aieksandrui Boguslauskui
tel. 241-2831.

CURSO

AUDIOVISUAL

DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA

Informações: tel.273-0338